RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 68.211 van 17 september 1997
in de zaak A. 74.077/IX-43.

In zake : Guy BRAECKMAN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 21 april 1997 namens Guy BRAECKMAN werd ingediend door zijn raadsman J. GHYSELS, advocaat te Brussel, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

> "het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 1997 houdende bevordering, door verhoging in graad, van mevrouw Josée LEMAITRE, met ingang van 1 maart 1997, tot directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen en de daaruit impliciet maar zeker voortvloeiende beslissing verzoeker niet te benoemen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door W. VAN NOTEN, Eerste Auditeur Afdelingshoofd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, en Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Guy BRAECKMAN is directeur-ingenieur bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Op 14 maart 1996 wordt hij door het College van secretarissen-generaal voorgedragen voor de bevordering door verhoging in graad tot directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

Op 25 juli 1996 beslist de Vlaamse regering verzoeker niet te benoemen en op basis van een aangepaste functiebeschrijving een nieuwe interdepartementale bevorderings- en mutatieprocedure te starten.

1.2. Op 11 september 1996 hecht de Vlaamse regering haar goedkeuring aan een nieuwe beknopte en uitgebreide functiebeschrijving.

1.3. De oproep tot de kandidaten wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 september 1996.

1.4. Vijf ambtenaren, onder wie Guy BRAECKMAN en Josée LEMAITRE stellen zich kandidaat.

1.5. Tijdens de vergadering van 8 november 1996 onderzoekt het college van secretarissen-generaal de kandidaturen.

Het college beslist eenparig Josée LEMAITRE als eerste en Guy BRAECKMAN als tweede kandidaat aan de benoemende overheid voor te dragen.

1.6. Deze rangschikking wordt bij aangetekende brieven van 18 november 1996 aan de belanghebbende personeelsleden ter kennis gebracht.

1.7. Twee kandidaten, onder wie Guy BRAECKMAN, dienen een bezwaarschrift in.

1.8. Op 20 december 1996 onderzoekt het college van secretarissen-generaal de bezwaarschriften.

Het college beslist, met vijf stemmen voor en één stem tegen, de rangschikking te handhaven.

1.9. Bij nota van 13 januari 1997 maakt de directeur-generaal van de administratieve Ambtenarenzaken het volledig dossier over aan de minister-president

van de Vlaamse regering en aan de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

1.10. Op 18 februari 1997 neemt de Vlaamse regering het thans bestreden besluit waarbij Josée LEMAITRE met ingang van 1 maart 1997 wordt bevorderd tot directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

Het besluit wordt bij aangetekende brief van 11 maart 1997 aan de kandidaten ter kennis gebracht en op 12 april 1997 in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat er in hoofde van de overheid geen rechtsplicht bestaat om verzoeker in de geambieerde betrekking te benoemen; dat de vordering tot schorsing derhalve niet-ontvankelijk is in zoverre zij gericht is tegen de expliciete beslissing om verzoeker niet te benoemen;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde

betreft, dat verzoeker in hoofdzaak kritiek uitoefent op de wijze waarop Josée LEMAITRE ten aanzien van de afdeling waarvan zij de leiding heeft, haar functie van directeur-generaal uitoefent; dat hij stelt dat hij "dat allemaal moet ondergaan van een kandidaat die jonger is dan hijzelf en die van een ander departement komt"; dat een dergelijke kritiek geen nadeel inhoudt dat voldoende ernstig is om tot de schorsing van het bestreden besluit over te gaan; dat verzoeker ook laat gelden dat hij al voor de tweede maal voorbijgegaan wordt -"de tweede keer door een kandidaat die in de eerste procedure niet mee gedaan heeft"- en dat deze toestand voor hem "vernederend, psychologisch en moreel ondraaglijk" is; dat hierop dient geantwoord te worden dat wie zich kandidaat stelt voor een betrekking altijd het risico loopt dat een andere kandidaat door de overheid meer geschikt wordt bevonden en derhalve benoemd wordt; dat bijgevolg niet in redelijkheid kan aanvaard worden dat de benoeming van een andere kandidaat voor verzoeker dermate "vernederend" zou zijn, dat zulks hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat verzoeker tenslotte stelt dat zijn bevorderingskansen door het bestreden besluit "enorm beperkt, zoniet onbestaande" zijn; dat hierbij dient te worden opgemerkt dat de vernietiging van het bestreden besluit voor verzoeker een nieuwe kans op benoeming doet ontstaan; dat het nadeel dus wel degelijk te herstellen is;

3.2. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien september 1900 zevenennegentig :

de HH. A. BEIRLAEN, wnd. kamervoorzitter,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **A. BEIRLAEN.**